

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/5/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6819201897
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6819201897.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Dušana Ďuriana a JUDr. Jozefa Zlochu ako členov senátu, v spore žalobcu B. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. č. XX, XXX XX G., zastúpený advokátkou Mgr. Ivicou Štigitz, so sídlom Šafárikova č. 8, 048 01 Rožňava, proti žalovanému G. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXXX/XX, XXX XX L. M., zastúpený advokátkou JUDr. Andreou Andrášiovou, so sídlom Hlavné námestie č. 14, 979 01 Rimavská Sobota, o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva po poručiťke Y. B., ktorá zomrela XX.XX.XXXX o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Revúca č. k. 5C/7/2019-72 z 30. júla 2020, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie v I. výroku, ktorým súd prvej inštancie žalobu zamietol, potvrdzuje.
- II. Rozsudok súdu prvej inštancie v II. výroku o nároku žalovaného na náhradu trov konania voči žalobcovi mení tak, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov prvoinštančného konania.
- III. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu o určenie, že nehnuteľnosti nachádzajúce sa v okrese L., obec Q., katastrálne územie Q. zapísané na LV č. XXXX Okresného úradu Revúca, katastrálny odbor ako parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape parcelného čísla XXXX o výmere XXXX m² trvalý trávnatý porast, parcela č. XXXX o výmere XXXXX m² orná pôda a parcela č. XXXX o výmere XXXXX m² orná pôda (ďalej aj len „parcely č. XXXX, č. XXXX, č. XXXX“) patria do dedičstva po poručiťke Y. B., rod. B., nar. XX.XX.XXXX, ktorá zomrela XX.XX.XXXX. Žalobca odôvodnil žalobu tým, že Y. B. bola poslednou vlastníčkou pozemnoknižných parciel zapísaných v pozemnoknižných vložkách č. XX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX a XXX (strany sporu rôzne označujú zápis pôvodných parciel v pozemkovej knihe, či išlo o zápisy v pozemnoknižných vložkách alebo v pozemnoknižných zápisniciach; z rozhodnutia Štátneho notárstva v Rimavskej Sobote sp. zn. D XXX/XX vyplýva zápis pôvodných parciel v pozemnoknižných zápisniciach, nie pozemnoknižných vložkách; vzhľadom na to, že listiny svedčiace o zápise pôvodných nehnuteľností v pozemkovej knihe do súdneho spisu doložené neboli, odvolací súd bude používať pre označenie zápisu pôvodných parciel v pozemkovej knihe ako pozemnoknižné vložky podľa údajov žalobcu v žalobe - poznámka odvolacieho súdu), ktoré právnou postupnosťou v súlade so zákonom neprešli na žalovaného, napriek tomu je tento evidovaný v katastri nehnuteľností ako výlučný vlastník parciel č. XXXX, XXXX a XXXX na základe kúpnej zmluvy V XXX/XXXX uzavretej medzi Q. Y. ako predávajúcou a G. Z. ako kupujúcim.

Za nesporné skutkové zistenia v bode 11 odôvodnenia súd prvej inštancie označil, že Y. B. bola vlastníčkou nehnuteľností ležiacich v katastrálnom území Q., pôvodne zapísaných v pozemnoknižných vložkách č. XX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX a XXX (chýba pozemnoknižná vložka č. XXX - bez odôvodnenia; naproti tomu v bode 39 odôvodnenia už súd prvej inštancie spochybnil vlastnícke právo Y. B. k nehnuteľnostiam zapísaným v pozemnoknižných vložkách č. XXX, XXX a XXX), že tieto nehnuteľnosti boli predmetom dodatočného dedičského konania po poručiťke W. O. (správne W. M. - poznámka odvolacieho súdu) vedeného Okresným súdom v Rimavskej Sobote pod sp. zn. 3D/217/2016, Dnot 66/2016, v ktorom tieto nehnuteľnosti nadobudla Q. Y., ktorá ich následne kúpou zmluvou z 18. apríla 2016 odpredala žalovanému. Za sporné skutočnosti súd prvej inštancie označil, či boli nehnuteľnosti ležiace v katastrálnom území Q. zapísané pôvodne v pozemnoknižných vložkách č. XX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX a XXX predmetom dedičského konania po poručiťke Y. B. a že vlastnícke právo k týmto nehnuteľnostiam nadobudla W. M. na základe právneho titulu označeného katastrálnym úradom sp. zn. Z XXXX/XX až po jej smrti. Sporným bolo aj dedičské právo žalobcu po poručiťke Y. B..

1.1 Z nesporných skutkových tvrdení strán sporu a vykonaného dokazovania súd prvej inštancie vyvodil skutkové zistenia, že Y. B., nar. XX.XX.XXXX, ktorá zomrela XX.XX.XXXX bola vlastníčkou bližšie nešpecifikovaných poľnohospodárskych pozemkov nachádzajúcich sa v katastrálnom území Q. zapísaných v pozemnoknižných vložkách č. XX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX a XXX. Nehnuteľnosti vedené v pozemnoknižných vložkách č. XX, XXX, XXX, XXX a XXX podľa rozhodnutia Štátneho notárstva v Rimavskej Sobote z 25.06.1970 sp. zn. D 136/69 nadobudla dcéra poručiťky W. M. dedením zo závetu spísaného formou notárskej zápisnice dňa 24.11.1967 pod NZ 37/67 a na základe dohody uzavretej so spoludedičkou (sestrou) S. Y., ktorej W. M. bola zaviazaná vyplatiť titulom povinného dielu z poručiťkinho majetku 9 000,- Kčs. Vlastnícke právo W. M. k nehnuteľnostiam podľa rozhodnutia Štátneho notárstva Rimavská Sobota sp. zn. D 136/69 bolo zapísané do katastra nehnuteľnosti až v rámci zápisu Zjednodušeného registra pôvodného stavu (ďalej aj „ZRPS“) pod sp. zn. Z XXXX/XX až 22.09.1997. Hoci nehnuteľnosti z pozemnoknižných vložiek č. XXX, XXX a XXX neboli predmetom dedičského konania pod sp. zn. D 136/69, pri zápise ZRPS bolo zapísané vlastnícke právo W. M. aj k nehnuteľnostiam evidovaným v týchto pozemnoknižných vložkách. Z listu Okresného úradu Revúca, katastrálny odbor adresovaného žalobcovi mal súd prvej inštancie preukázané, že vlastnícke právo W. M. z dedičského rozhodnutia D XXX/XX bolo zapísané na LV č. XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX pri zápise ZRPS.

1.2 Z listu Okresného úradu Revúca, katastrálny odbor súd prvej inštancie zistil, že rozhodnutím Okresného úradu Rimavská Sobota, pozemkový a lesný odbor, pracovisko Revúca o schválení vykonania projektu pozemkových úprav (PPÚ) č. OÚ-RS-B./XXXX/XXXXXX-XXX/RAP/VK zo dňa 22.01.2015 bol do katastra nehnuteľnosti v katastrálnom území Q. zapísaný projekt pozemkových úprav pod sp. zn. Z-XXX/XXXX. Zhotoviteľ PPÚ riešil 76 parciel o výmere 41868,65 m² vo vlastníctve W. M., nar. XX.XX.XXXX do troch parciel registra „C“ č. XXXX, XXXX a XXXX o výmere XXXXX m², ktoré boli zapísané na LV č. XXXX v prospech W. M., nar. XX.XX.XXXX. Na základe návrhu na prejednanie novoobjaveného dedičstva v konaní vedenom na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 3D/217/2016, Dnot 66/2016 nadobudla parcely č. XXXX, XXXX a XXXX v katastrálnom území Q. v celosti Q. Y., ktorá dňa XX.XX.XXXX odpredala tieto nehnuteľnosti žalovanému. Vklad vlastníckeho práva v prospech žalovaného bol povolený Okresným úradom Revúca, katastrálny odbor dňa 18. mája 2016 pod sp. zn. V XXX/XXXX.

1.3 Žalobca sa podanou žalobou nedomáhal určenia vlastníckeho práva vo svoj prospech, ale určenia, že nehnuteľnosti patria do dedičstva po jeho právnej predchodkyni. Súd prvej inštancie skúmal existenciu naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, keď žaloba o určenie, či tu právo je alebo nie je, je podľa § 137 písm. c) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“) prípustná len, ak je na požadovanom určení naliehavý právny záujem. V prípade žaloby na určenie predmetu dedičstva sa otázka naliehavého právneho záujmu na určovacej žalobe podľa názoru súdu prvej inštancie prelína s otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Okresný súd vyhodnotil, že žalobca má naliehavý právny záujem na požadovanom určení a je aktívne vecne legitímovaný na podanie takejto žaloby, keďže je právnym nástupcom po Y. B. (prastarej matke), ktorá bola mamou staršej žalobcu S. Y. a S. Y. ako dedička zo zákona sa uvádza aj v rozhodnutí o dedičstve po poručiťke Y. B. vydanom Štátnym notárstvom v Rimavskej Sobote pod sp. zn. D 136/69. Napriek existencii závetu poručiťky Y. B., podľa ktorého univerzálnou dedičkou jej majetku sa mala stať dcéra W. M., prichádza žalobca do úvahy ako dedič po poručiťke Y. B. vzhľadom na to, že v dedičskom konaní nebol prejednaný celý majetok Y. B., konkrétne nehnuteľnosti vedené v pozemnoknižných vložkách č. XXX, XXX a XXX. V zmysle § 479 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej aj „OZ“) v znení účinnom v čase

smrti poručiťky Y. B. museli plnoletí potomkovia ako neopomenuteľní dedičia dostať aspoň 3/4 z ich zákonného dedičského podielu. Preto aj napriek existencii závetu v prospech W. M. by druhá dcéra poručiťky Y. B. S. Y. dedila minimálne 3/8 dedičstva poručiťky. Vo vzťahu k nehnuteľnostiam evidovaným pôvodne v pozemnoknižných vložkách č. XX, XXX, XXX, XXX a XXX, ktoré boli predmetom dedičského konania pod sp. zn. D 136/69 na Štátnom notárstve v Rimavskej Sobote a vlastnícke právo k nim nadobudla nielen na základe závetu, ale aj dohody s druhou dedičkou W. M. (podľa rozhodnutia Štátneho notárstva v Rimavskej Sobote sp. zn. D 136/69 predmetom dedenia z parciel, ktoré sú predmetom tohto konania boli parcely zapísané v pozemnoknižných zápisniciach č. XX, XXX, XXX, XXX a XXX - poznámka odvolacieho súdu), chýba aktívna vecná legitímácia žalobcu na určenie, že naďalej patria do dedičstva po poručiťke Y. B., keďže ich na základe právoplatného rozhodnutia o dedičstve vydaného štátnym notárom nadobudla dedička W. M.. Titulom nadobudnutia vlastníckeho práva W. M. k týmto nehnuteľnostiam nebola záznamová listina Z 1002/97 ako tvrdí žalobca, ale rozhodnutie o dedičstve D 136/69.

1.4 V časti, ktorej sa domáhal žalobca určenia, že nehnuteľnosti vedené v pozemnoknižných vložkách č. XXX, XXX a XXX patria do dedičstva po poručiťke Y. B., by bolo podľa názoru súdu prvej inštancie možné žalobe vyhovieť, keďže podľa zistenia súdu prvej inštancie neboli po poručiťke Y. B. riadne prejednané. Žalobca však v priebehu konania neidentifikoval nehnuteľnosti zapísané v pozemnoknižných vložkách č. XXX, XXX a XXX katastrálne územie Q. parcelným číslom, výmerou ani druhom pozemku. Z dôkazov predložených stranami sporu ani z ich výsluchu nebolo možné identifikovať, konkrétne ktoré z listov vlastníctva vytvorených pri zápise ZRPS sa týkajú nehnuteľností evidovaných v pozemnoknižných vložkách č. XXX, XXX a XXX, katastrálne územie Q.. Nehnuteľnosti zapísané v pozemnoknižných vložkách č. XXX, XXX a XXX boli spolu s ďalšími nehnuteľnosťami zapísanými v pozemnoknižných vložkách č. XX, XXX, XXX, XXX a XXX [(celkovo XX parciel o výmere 41868,65 m²); Okresný úrad Revúca, katastrálny odbor v odpovedi na žiadosť žalobcu z 29.06.2018 neuvádza, z ktorých pozemnoknižných vložiek boli parcely v počte XX o výmere 41868,65 m² v rámci projektu pozemkových úprav zahrnuté do parciel registra „C“ č. XXXX, XXXX a XXXX o výmere XXXXX m² - poznámka odvolacieho súdu] zapísané pri zápise ZRPS v roku 1997 v prospech W. M. a neskôr v rámci pozemkových úprav v roku 2015 všetky spoločne riešené do troch parciel (parcela č. XXXX, XXXX a XXXX o celkovej výmere 41868 m²) pri zachovaní obdobnej výmery pozemkov. Z tvrdení strán a predložených listinných dôkazov nebolo možné identifikovať, ktorá časť súčasných parciel XXXX, XXXX a XXXX zodpovedá parceliam pôvodne zapísaným v pozemnoknižných vložkách č. XXX, XXX a XXX katastrálne územie Q.. I keď právna zástupkyňa žalobcu tvrdila, že vie predložiť identifikáciu pôvodných parciel na parcely č. XXXX, XXXX a XXXX, takýto dôkaz by bol podľa názoru okresného súdu nepostačujúci z dôvodu, že identifikácia pôvodných parciel na novovytvorené parcely nikdy nie je presná, nakoľko pri pozemkových úpravách dochádza k takým zmenám pozemkov v katastri nehnuteľností, že novovytvorené parcely ich tvarom, umiestnením a z toho vyplývajúcim zakreslením v katastrálnej mape a ani výmerou presne nezodpovedajú pôvodnému stavu v pozemkovej knihe a týmto nehnuteľnostiam zodpovedajúcim pozemnoknižným parceliam vedeným v pozemnoknižných vložkách č. XXX, XXX a XXX katastrálne územie Q. by identifikáciou nehnuteľností neboli pričlenené nové parcelné čísla, pod ktorými by v prípade úspechu žalobcu v konaní mohli byť zapísané do katastra nehnuteľností a ich presnú identifikáciu by bolo možné vykonať len geometrickým plánom a vykonanie takéhoto dôkazu žalobca nenavrhol.

1.5 Z dôvodu uplatnenia sudcovskej koncentrácie konania súd prvej inštancie neprihliadol na skutkové tvrdenia prednášané právnou zástupkyňou žalobcu až v záverečnom prednese, že poručiťka Y. B. nemienila v záveti odkázať W. M. aj poľnohospodársku pôdu a preto ju právnou postupnosťou nemohli nadobudnúť dedičia W. M. a nevykonali dôkaz obstaraním a prečítaním listiny o záveti zriadenej poručiťkou Y. B. a to aj z dôvodu, že tento dôkaz by vzhľadom na právne posúdenie veci ani nemohol zvrátiť spôsob rozhodnutia súdu vo veci.

1.6 Právne posúdenie veci podriadil súd prvej inštancie pod ustanovenie § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku, ustanovenia § 133, § 460, § 461 ods. 1, § 473 ods. 1, § 477, § 479 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.03.1983, § 132 a § 133 ods. 2 Občianskeho zákonníka v účinnom znení (vo veci samej) a o nároku strán sporu na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C. s. p. a § 262 ods. 1 C. s. p.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu napadol odvolaním žalobca s odvolacími dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. b), e) a písm. h) Civilného sporového poriadku s odôvodnením, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva, pričom došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie nevykonala navrhnuté

dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.1 Žalobca zopakoval, že sa žalobou domáhal určenia, že nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území Q. zapísané na LV č. XXXX ako parcely KN-C XXXX, XXXX a XXXX patria do dedičstva po poručiťelke Y. B., ktorá bola ako posledná vlastníčka týchto nehnuteľností zapísaná v pozemnoknižných vložkách č. XX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX a XXX katastrálne územie Q. a to až do roku 1997. Aktívnu vecnú legitimáciu preukázal žalobca rodnými a úmrtými listami preukazujúcimi dedičskú postupnosť z Y. B. na S. B., B. Y. a žalobcu. V ďalšom texte žalobca uvádza, že už v žalobe tvrdil, že nehnuteľnosti, ktoré žiadal určiť do dedičstva po poručiťelke parcely č. XXXX, XXXX a XXXX sú totožné s parcelami označenými v minulosti podľa pôvodného stavu „ako parcely č. XXX, č. XXX na č. XXX/X“, ktorá skutočnosť má vyplývať z Projektu pozemkových úprav zo dňa 27.10.2014 ako kombinatórium z registra pôvodného a nového stavu, ktoré vyhotovil A-E. s. r. o. L. M. Žalobca až k odvolaniu prikladá dokument preukazujúci túto skutočnosť z dôvodu, že súd prvej inštancie neumožnil žalobcovi tieto archívne listinné dokumenty doložiť, keď žalobu zamietol na prvom pojednávaní, na ktorom zamietol aj návrh na vykonanie dôkazu notárskou zápisnicou NZ 81/85, ktorá bola závetnou listinou spísanou W. M., dcérou Y. B., ktorú žalobca nemohol z vlastnej viny predložiť súdu prvej inštancie. Za veľmi dôležitý dôkaz označil žalobca závet poručiťelky Y. B., ktorým zanechala svoj majetok W. M. a jej manželovi Y. M. len polovičný podiel na dome č. XXX. Závet sa netýkal „roľníckej pôdy“ a iba W. M. a S. B. sa dohodli na tom, že majiteľom „roľníckej pôdy“ sa stane W. M.. W. M. sa tak mohla stať vlastníčkou „roľníckej pôdy“ iba na základe dohody so sestrou a len tej, ktorá bola v dedičskom konaní prejednaná. Súd prvej inštancie si túto dôležitú skutočnosť neuvedomil. Predmetom dedenia po Y. B. v konaní sp. zn. D 136/1969 neboli „parcely č. XXX, č. XXX na č. XXX/X“ (v novom stave parcely č. XXXX, XXXX a XXXX, ktoré sú predmetom sporu), preto tieto parcely museli zostať vo vlastníctve poručiťelky Y. B.. Na tieto skutočnosti navrhol žalobca vykonať dokazovanie v žalobe aj v písomnom vyjadrení zo 04.03.2020 a na pojednávaní dňa 30.07.2020, ale súd prvej inštancie ani s poukazom na náročnosť dohľadávania archívnych dokumentov tieto dôkazy neobstaral a k veci pristúpil príliš formalisticky. Ak parcely (predmet sporu, pôvodne „parcely č. XXX, č. XXX na XXX/X“) neprešli na W. M., ktorá nemala dedičov, ako jediný dedič po Y. B. prichádza do úvahy žalobca. Y. B. zomrela v roku XXXX, ale až do roku 1997, resp. až do roku 2015 svedčil zápis vlastníckeho práva k parceliam č. XXXX, XXXX a XXXX jej a nemohlo byť vlastnícke právo k nim zapísané na W. M., ktorá zomrela už XX.XX.XXXX. Ako dôkaz o tom, že do vlastníctva W. M. boli zapísané predmetné parcely až po jej smrti a to bez dedičského konania po smrti Y. B. dokladá žalobca LV č. XXXX katastrálne územie Q. len ako prílohu odvolania z dôvodu, že túto listinu nemohol obstarat' skôr (LV č. XXXX katastrálne územie Q. k odvolaniu priložené nebolo - poznámka odvolacieho súdu). Ak W. M. pred smrťou nevlastnila nehnuteľnosti, nemohla ich v záveti odkázať závetným dedičom W. I. a Q. I.. Ak by súd prvej inštancie neodoprel žalobcovi možnosť preukázať a dosvedčiť svoje tvrdenia, mohol mať súd prvej inštancie reálny podklad na správne rozhodnutie vo veci. Zamietnutím návrhov žalobcu na vykonanie dôkazov zabránil súd prvej inštancie správne zisteniu skutkového stavu veci a nemohol vec správne právne posúdiť. Žalobca považuje rozhodnutie súdu za svojvoľné a arbitrárne, nemajúce oporu v čiastkových skutkových zisteniach a právnych normách, podľa ktorých rozhodol.

2.2 Žalobca navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

3. Žalovaný navrhol potvrdiť rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny. Za neprípustný dôkaz v odvolacom konaní v zmysle § 366 C. s. p. označil žalobcom predkladaný dokument Projekt pozemkových úprav z 27.10.2014 pre katastrálne územie Q. s tým, že žaloba bola na súd podaná 10.10.2019 a prvé pojednávanie vo veci sa konalo až 30.07.2020, teda žalobca mal dostatočný časový priestor na to, aby súdu tento listinný dôkaz predložil. K obsahu tohto dokumentu uviedol, že nepreukazuje žalobcom tvrdenú skutočnosť, že tam uvádzané parcely pôvodného stavu ako parcely č. XXX, XXX a XXX/X neboli už v dedičskom konaní po poručiťelke Y. B. prejednané. Súd prvej inštancie správne v bode 39 odôvodnenia rozsudku uviedol, že nehnuteľnosti zapísané v pozemnoknižných vložkách č. XXX, XXX a XXX boli spolu s ďalšími nehnuteľnosťami v pozemnoknižných vložkách č. XX, XXX, XXX, XXX, XXX a XXX (celkovo XX parciel o výmere 41868,65 m²) zapísané pri zápise ZRPS v roku 1997 v prospech W. M. a neskôr v rámci pozemkových úprav v roku 2015 spoločne všetky riešené do troch parciel č. XXXX, XXXX a XXXX o celkovej výmere 41868 m² pri zachovaní obdobnej výmery pozemkov. Žalobcom predložený dôkaz - Projekt pozemkových úprav z 27.10.2014 pre katastrálne územie Q. nie je spôsobilý preukázať tvrdenie žalobcu, že parcely č. XXXX, XXXX a XXXX, ktoré boli v minulosti označené podľa pôvodného stavu ako parcely č. XXX, č. XXX a č. XXX/X patria do dedičstva po

poručiteľke Y. B.. Na základe rozhodnutia Štátneho notárstva Rimavská Sobota pod D 136/69 bolo W. M. zapísané vlastníctvo k nehnuteľnostiam z pozemnoknižných vložiek č. XX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX a XXX. Notárska zápisnica NZ 81/85, ktorá bola závetnou listinou W. M. nemá podľa žalovaného pre prejednanú vec žiadny význam, preto súd prvej inštancie nepochybil, pokiaľ takýto návrh žalobcu na vykonanie dôkazu zamietol.

3.1 Žalobca rozporne v odvolaní oproti žalobe (kde tvrdil, že po Y. B. neboli prejednané nehnuteľnosti evidované v pozemnoknižných vložkách č. XX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX a XXX pre katastrálne územie Q.) tvrdí, že W. M. sa stala majiteľom „roľníckej pôdy“ na základe dohody so sestrou S. B. a nie na základe závetu a to len tej poľnohospodárskej pôdy, ktorá sa v dedičskom konaní po Y. B. prejednala. Žalovaný považuje za správny postup súdu prvej inštancie, ktorý s ohľadom na sudcovskú koncentráciu konania nevykonal dôkaz závetnou listinou, ktorú zanechala poručiteľka Y. B., pretože skutkové tvrdenie o tom, že závet Y. B. pojednáva len o polovičnom podiele na dome č. XXX s príslušenstvom, ale nič nehovorí o „roľníckej pôde“ predniesla právna zástupkyňa žalobcu až pri záverečnom zhrnutí skutkových tvrdení a právnych argumentov a na vykonanie tohto dôkazu by bolo potrebné nariaďovať ďalšie pojednávanie. Vykonanie tohto dôkazu by ani vzhľadom na právne posúdenie veci nemohlo zvrátiť spôsob rozhodnutia vo veci.

3.2 Argumentácia žalobcu, že zápis vlastníckych práv k sporným nehnuteľnostiam na W. M. pod č. Z XXXX/XX v roku 1997 v rámci ZRPS bol nezákonný, nemá žiadnu oporu vo vykonanom dokazovaní prvoinštančným súdom, ba je v priamom rozpore s vykonanými dôkazmi. Na základe rozhodnutia Štátneho notárstva Rimavská Sobota pod sp. zn. D 136/69 bolo vyriešené vlastníctvo z pozemnoknižných vložiek č. XX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX a XXX pre katastrálne územie Q. v rámci ZRPS v prospech W. M.. Neznamená to však, že zápis vlastníckeho práva na W. M. v roku 1997 by bol nezákonný, ako tvrdí žalobca. Dedičstvo nadobudla W. M. už smrťou poručiteľky, nie až zápisom do katastra nehnuteľností. W. M. nadobudla nehnuteľnosti titulom dedenia.

3.3 Odvolanie žalobcu považuje žalovaný za nedôvodné, preto navrhuje potvrdiť rozsudok súdu prvej inštancie.

4. Krajský súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalobcu podľa § 34 C. s. p. po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania z dôvodu, že zákonné podmienky vymedzené v § 385 ods. 1 C. s. p. pre jeho nariadenie naplnené neboli, po preskúmaní postupu súdu prvej inštancie a jeho rozhodnutia z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu, ktorými je podľa § 380 ods. 1 C. s. p. viazaný dospel k názoru, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, z tohto dôvodu ho vo veci samej podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p. potvrdil.

5. Vychádzajúc z obsahu spisu predloženého odvolaciemu súdu na rozhodnutie o odvolaní žalobcu je možné zhrnúť, že žalobou doručenou Okresnému súdu Revúca dňa 10.10.2019 sa žalobca domáhal určenia, že nehnuteľnosti nachádzajúce sa v okrese L. zapísané na LV č. XXXX pre katastrálne územie L. ako parcely registra „C“ č. XXXX, XXXX a XXXX patria do dedičstva po poručiteľke Y. B., ktorá zomrela XX.XX.XXXX so skutkovým odôvodnením, že Y. B. bola jeho právna predchodkyňa (prastará matka), ktorá bola ako vlastníčka pozemnoknižných parciel zapísaná v pozemnoknižných vložkách č. XX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX až do roku 1997 a v súčasnosti je ako vlastníč týchto nehnuteľností pod novými parcelnými číslami XXXX, XXXX, XXXX na LV č. XXXX katastrálne územie Q. zapísaný žalovaný. Žalobca teda v žalobe stotožňoval pozemnoknižné parcely zo všetkých pozemnoknižných vložiek č. XX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX a XXX s parcelami KN-C č. XXXX, XXXX, XXXX na LV č. XXXX katastrálne územie Q.. Pozemnoknižné vložky preukazujúce zápis vlastníckeho práva k pozemnoknižným parceliam v prospech poručiteľky Y. B. k žalobe nepripojil ani neuviedol, z akého dôvodu nie sú prílohou žalobného návrhu, len ich označil medzi dôkazmi s tvrdením, že je schopný dostatočne preukázať, že vlastnícke právo patrilo v čase smrti k týmto nehnuteľnostiam jeho právnej predchodkyňi Y. B.. Z LV č. XXXX katastrálne územie Q. nevyplýva skutočnosť, že by parcely KN-C č. XXXX, XXXX a XXXX zodpovedali práve pozemnoknižným parceliam evidovaným v 9 pozemnoknižných vložkách v katastrálnom území Q. označenými žalobcom v žalobe. Z kópie rozhodnutia Štátneho notárstva v Rimavskej Sobote sp. zn. D 136/69 doloženého žalobcom a žurnalizovaného na č. I. 9 spisu vyplýva, že predmetom dedenia zo závetu a zo zákona uzavretím dedičskej dohody medzi dedičmi poručiteľky Y. B. S. Y. a W. M. boli nehnuteľnosti evidované v pozemnoknižnej zápisnici č. XX, XXX, XXX, XXX a XXX (záujmové z hľadiska tohto súdneho konania), ktoré nadobudla do výlučného vlastníctva dcéra poručiteľky W. M. s uloženou povinnosťou vyplatiť v hotovosti k rukám druhej dedičky S. Y. 9 000,- Kčs s tým, že zápisy v EKN na dedičku W. M. sa vykonajú len po identifikácii nehnuteľností. Ani v rozhodnutí štátneho notárstva sp. zn. D 136/69 nie

sú vedené parcelné čísla pozemnoknižných parciel, ktoré boli predmetom dedenia. Z ich označenia napríklad v zápisnici č. XXX a v zápisnici č. XX (označované stranami sporu a rovnakým spôsobom pre prehľadnosť aj odvolacím súdom ako pozemnoknižné vložky) je evidentné, že sa jednalo o veľký počet parciel, ktoré sa podľa odpovede Okresného úradu Revúca, katastrálny odbor až v roku 1997 po zápisnici zjednodušeného registra pôvodného stavu preniesli na listy vlastníctva v počte 13 so zápisom vlastníckeho práva v prospech W. M.. Až na základe projektu pozemkových úprav a schválení vykonania projektu pozemkových úprav v roku 2015 vznikli parcely registra „C“ č. XXXX, XXXX a XXXX o výmere 41385 m² (súčet výmery parciel XXXX, XXXX a XXXX), ktoré boli vytvorené zo 76 oddelených parciel. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, akou právnou postupnosťou nadobudol vlastnícke právo k parceliam KN-C č. XXXX, XXXX a XXXX a v reakcii na toto vyjadrenie žalovaného v stanovisku a návrhu na vykonanie dôkazov doručeného Okresnému súdu Revúca dňa 5. marca 2020 žalobca uviedol iba to, že zotráva na podanej žalobe a skutkových tvrdeniach v nej uvedených a žiadal, aby si konajúci súd vyžiadal ako dôkaz notársku zápisnicu NZ 81/85 spísanú Štátnym notárstvom Rimavská Sobota bez toho, aby uviedol, aké právne významné skutočnosti sa majú z tejto notárskej zápisnice vyvodiť a obstaral dôkaz o právnom titule zmeny zapísanej v katastri nehnuteľností pod č. Z XXXX/XX so všetkými prílohami z Okresného úradu Revúca, odbor katastrálny. Z poznámok konajúcej sudkyne pri navrhnutých dôkazoch (pri notárskej zápisnici č. XX/XX - čo má preukázať? a že vyplýva z dedičských uznesení) je zrejmé, že súd prvej inštancie zvažoval, či navrhnuté dôkazy sú relevantné pre správne zistenie skutkového stavu a právne posúdenie veci. Na pojednávaní dňa 30. júla 2020 požiadal súd prvej inštancie žalobcu prostredníctvom jeho právnej zástupkyne o doplnenie niektorých skutkových tvrdení a to presné označenie nehnuteľností zapísaných pôvodne v pozemnoknižných vložkách uvádzaných v žalobe (č. XX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX a XXX) a ich identifikáciu na stav KN-C, z ktorej by bolo zrejmé, že sa jedná o nehnuteľnosti, ku ktorým žiada podanou žalobou žalobca určiť vlastnícke právo poručiteľky, na čo právna zástupkyňa žalobcu odpovedala, že ku dňu pojednávania takýmto dôkazom nedisponuje, možno ho má žalobca v inom súdnom spise, keď vedie viacej takýchto pozemkových sporov. Žiadala o poskytnutie možnosti obstarat' dodatočne identifikáciu pozemnoknižných parciel na parcely registra „C“.

6. Sudkyňa podľa § 181 ods. 2 C. s. p. na pojednávaní dňa 30.07.2020 uviedla, ktoré skutkové tvrdenia strán sporu sú sporné, ktoré považuje za nesporné a uviedla aj predbežné právne posúdenie veci, v rámci ktorého výslovne upozornila, že ak boli pôvodné pozemnoknižné parcely v počte 76 scelené do troch parciel registra „C“ a niektoré zo 76 pozemnoknižných parciel boli prejednané v dedičskom konaní po nebohej Y. B. a niektoré nie, z dôkazov predložených do súdneho spisu nie je možné určiť, ktorej z parciel registra „C“ alebo jej častí zapísaných na LV č. XXXX katastrálne územie Q. zodpovedajú tie pozemnoknižné parcely, ktoré boli prejednané v dedičskom konaní po Y. B. a ktoré neboli prejednané. Bez poznania tejto skutočnosti podľa názoru súdu prvej inštancie vyslovenom už na pojednávaní dňa 30. júla 2020 nebolo možné žalobe vyhovieť. Na predbežné právne posúdenie veci súdom prvej inštancie nadväzovalo vyjadrenie sudkyne, z akého dôvodu nevykoná dokazovanie vyžiadanim pozemnoknižných vložiek č. XX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX a XXX ani zabezpečením iných dôkazov z dedičských spisov po právnych predchodcoch žalobcu a žalovaného s odôvodnením, že s ohľadom na dovtedajšie skutkové tvrdenia a preukazované skutočnosti stranami sporu by takéto dokazovanie nebolo v súlade so zásadou hospodárnosti konania.

7. Zástupkyňa žalobcu nezareagovala na predbežné právne posúdenie veci konajúcim súdom predložením návrhu na nariadenie znaleckého dokazovania alebo návrhom na vyhotovenie geometrického plánu identifikujúce tie pozemnoknižné parcely, ktoré neboli predmetom dedenia po Y. B. v konaní sp. zn. D 136/69 Štátného notárstva Rimavská Sobota, znovu žiadala prešetriť iba dedičskú postupnosť k pozemnoknižným parceliam podľa dedičských rozhodnutí a v nich obsiahnutých dokumentoch. Po vyhlásení uznesenia, ktorým zamietol súd prvej inštancie návrh na vykonanie dokazovania obstaraním pozemnoknižných vložiek, záznamovej listiny Z XXXX/XX, notárskej zápisnice NZ 81/85 a dedičskými spismi D 136/69, D 1522/86, 3D 217/2016, 3D 742/2019 a ostatných listinných dôkazov zástupkyňa žalobcu už iné návrhy na dokazovanie nepredniesla, preto súd prvej inštancie vyhlásil dokazovanie za skončené a vo veci rozhodol.

8. Súd prvej inštancie postupoval podľa ustanovení Civilného sporového poriadku a neukrátil žalobcu na jeho procesných právach. Civilný sporový poriadok zveruje právo rozhodnúť, ktoré dôkazy budú v spore vykonané súdom (§ 185 ods. 1 C. s. p. - súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykonaná; § 182 C. s. p. - ak po vyjadrení strán súd nepovažuje za potrebné vykonať ďalšie dôkazy, uznesením vyhlási

dokazovanie za skončené) a tomuto rozhodnutiu musí predchádzať návrh strán sporu na vykonanie dôkazov. Ak strana nenavrhne vykonanie podstatného dôkazu, bez ktorého nie je možné posúdiť dôvodnosť žaloby alebo jeho obrany, musí niesť následky svojej nečinnosti v podobe neúspechu v spore. Súd prvej inštancie dostatočne jasne a zrozumiteľne vysvetlil na pojednávaní dňa 30. júla 2020, že bez identifikácie pozemnoknižných parcel zapísaných v pozemnoknižných vložkách č. XXX, XXX a XXX katastrálne územie Q. na stav katastra nehnuteľností nie je možné žalobe vyhovieť v časti, kde sa domáha žalobca určenia, že pozemnoknižné parcely z pozemnoknižných vložiek č. XXX, XXX a XXX patria do dedičstva po poručiiteľke Y. B. a vo vzťahu k pozemnoknižným parceliam zapísaným v pozemnoknižných vložkách č. XX, XXX, XXX, XXX, XXX a XXX nie je možné žalobe vyhovieť z dôvodu, že boli predmetom dedičského konania po Y. B. a dedičskom postupnosťou prešli na predávajúcu z kúpnej zmluvy uzavretej so žalovaným.

9. Nie je pravdivé tvrdenie žalobcu v odvolaní, že v žalobe tvrdil identitu parcel KN-C č. XXXX, XXXX, XXXX z LV č. XXXX katastrálne územie Q. s pozemnoknižnými parcelami označenými v minulosti „ako parcely č. XXX, č. XXX na č. XXX/X“ (táto časť textu je pre odvolací súd nezrozumiteľná, či má ísť o tri parcely pod č. XXX, XXX a XXX/X ako vo vyjadrení k odvolaniu označuje tieto parcely žalovaný alebo čo znamená spojka „na“ medzi číslom parcely XXX a č. parcely XXX/X) a že táto skutočnosť má vyplývať z Projektu pozemkových úprav zo dňa 27.10.2014 vyhotoveného spoločnosťou A-E. s. r. o. L. M.. K odvolaniu nepripojil žalobca ako tvrdí LV č. XXXX katastrálne územie Q., na ktorom boli sporné nehnuteľnosti zapísané do vlastníctva W. M., doložil iba dve totožné listiny označené ako kombinatórium z registra pôvodného a nového stavu z 27.10.2014 vyhotovené v rámci projektu pozemkových úprav v obci a katastrálnom území Q., kde v prvých troch riadkoch sú v stĺpci číslo parcely pôvodného stavu pod sebou uvedené čísla XXX, XXX, XXX/X, oproti týmto parcelným číslam je v stĺpci výmera vl. pod. v obvode v m² uvedené výmery 888,00 m², 678,00 m² a 73,50 m² a v stĺpci číslo parcely nového stavu sú oproti týmto parcelám uvedené parcelné čísla XXXX, XXXX, XXXX, ale s oveľa väčšími výmerami v stĺpci výmera vl. pod. v m² 8299,00 m², 18016,00 m² a 15070,00 m² z čoho je zrejmé, že parcely pôvodného stavu pod číslami XXX, XXX, XXX/X o celkovej výmere XXXX,X m² nemôžu byť totožné s parcelami KN-C č. XXXX, XXXX, XXXX o celkovej výmere 41385 m².

9.1 Za kombinatórium v rámci projektu pozemkových úprav sa označuje zrovnávacie zostavenie medzi údajmi registra pôvodného stavu a registra nového stavu. Žalobcom doložené kombinatórium nepreukazuje ním tvrdené skutočnosti v odvolaní, že táto listina má preukazovať dôvodnosť jeho návrhu a pokiaľ by súd prvej inštancie umožnil žalovanému predložiť aj ďalšie dôkazy a nerozhodol na prvom pojednávaní vo veci, bol by v spore úspešný.

10. Žalobca tvrdí, že tento dokument bolo potrebné dohľadať a súd znemožnil žalobcovi tieto archívne listinné dokumenty doložiť vzhľadom na zamietnutie žaloby na prvom pojednávaní, ale nepredložil žiaden dôkaz o tom, že túto listinu sa snažil získať pred podaním žaloby alebo v priebehu konania pred súdom prvej inštancie.

11. Novoty v odvolacom konaní sú podľa § 366 prípustné, ak sa týkajú procesných podmienok, vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

12. Odvolací súd súhlasí s názorom žalovaného, že predloženie dôkazu - kombinatória z projektu pozemkových úprav v obci Q. podľa § 366 písm. d) Civilného sporového poriadku prípustné nie je. Prípustnosť novoty však skúmal odvolací súd aj z hľadiska ustanovenia § 366 písm. c) Civilného sporového poriadku, keď žalobca tvrdil, že má týmto dôkazom byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (v nadväznosti na uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ a e/ Civilného sporového poriadku) a odvolací súd uzatvára, že novota v odvolacom konaní prípustná nie je ani podľa § 366 písm. c) Civilného sporového poriadku, pretože nepreukazuje, že v konaní pred súdom prvej inštancie došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

13. Odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že bez presnej identifikácie pozemnoknižných parcel zapísaných v pozemnoknižných vložkách č. XXX, XXX a XXX, ktoré neboli predmetom dedičského konania po poručiiteľke Y. B. v konaní Štátneho notárstva Rimavská Sobota pod sp. zn. D 136/69 nebolo možné vo veci rozhodnúť vykonateľným rozhodnutím súdu v tom zmysle, že by časť

parciel KN-C č. XXXX, XXXX, XXXX katastrálne územie Q. mohla byť predmetom dedičského konania po poručiťke Y. B..

14. Súd prvej inštancie správne posúdil prípustnosť určovacej žaloby podľa § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku, že žalobca ako právny nástupca poručiťky podľa ustanovení Občianskeho zákonníka o dedení je aktívne vecne legitimovaný na podanie tejto žaloby a správne posúdil aj pasívnu vecnú legitimáciu žalovaného v spore, ktorý je ako vlastníč sporných nehnuteľností aktuálne vedený na LV č. XXXX pre katastrálne územie Q.. Odvolací súd z dôvodov uvedených v texte odôvodnenia nepovažoval odvolacie dôvody uplatnené žalobcom proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo veci samej za dôvodné ani čiastočne a rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

15. Súd prvej inštancie rozhodol o nároku úspešného žalovaného na náhradu trov konania nevykonateľným výrokom, v ktorom neuložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania a neurčil lehotu na plnenie. V zmysle uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/41/2016 z 25.05.2017 rozhodnutie o trovách konania priznávajúce ich náhradu musí byť vykonateľné (§ 232 ods. 1 C. s. p.), pretože podľa výslovného znenia ustanovenia § 262 ods. 2 C. s. p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník už len o výške náhrady trov konania a v prípade zastúpenia advokátom o prijímateľovi tejto náhrady (§ 262 ods. 2 a § 263 ods. 1 C. s. p.). To znamená, že súd prvej inštancie v rozhodnutí podľa § 262 ods. 2 C. s. p. nemôže rozhodnúť o uložení povinnosti jednej sporovej strane zaplatiť náhradu trov konania druhej sporovej strane. O povinnosti nahradiť trovy konania preto musí rozhodnúť súd rozhodujúci o nároku na náhradu trov konania podľa § 262 ods. 1 C. s. p. Tomu musí zodpovedať aj formulácia tzv. náhradového výroku, t. j. musí v ňom byť uvedené, kto a komu má zaplatiť náhradu trov konania s tým, že iba o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie. Len takouto formuláciou výroku o náhrade trov bude splnená požiadavka zákona, aby rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania v spojení s rozhodnutím o výške tejto náhrady bolo vykonateľné, teda aby bolo spôsobilým exekučným titulom pre prípadné vynútenie ním uloženej povinnosti. Odvolací súd zmenil výrok rozsudku súdu prvej inštancie o náhrade trov prvoinštančného konania podľa § 388 C. s. p. len z dôvodu, aby bolo vykonateľné a lehotu na plnenie určil na tri dni od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

16. Rovnakým spôsobom podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. rozhodol odvolací súd aj o nároku žalovaného na náhradu trov odvolacieho konania, v ktorom v celom rozsahu uspel. Aj v prípade náhrady trov odvolacieho konania bude rozhodovať o výške trov odvolacieho konania súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 C. s. p., z tohto dôvodu aj lehotu na plnenie náhrady trov odvolacieho konania je viazaná na právoplatnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov odvolacieho konania.

17. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia dovolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).